

Wilk w Wielkopolsce

2015-06-14

Od roku 2005 odnotowuje się rekolonizację przez wilka zachodnich rejonów naszego kraju. W roku 2013 liczebność tego gatunku w Wielkopolsce oceniano na 32-37 osobników w 6 stałych grupach rodzinnych (określanych jako watahy). Terytoria trzech watah znajdowały się w całości na terenie województwa, natomiast terytoria pozostałych grup swym zasięgiem obejmowały także obszary województw zachodniopomorskiego i lubuskiego. Poza grupami rodzinnymi w latach 2013 i 2014 spotykano kilkakrotnie pojedyncze wędrujące wilki, które przemieszczały się głównie w północnej części województwa. Terytorium jednej watahy obejmuje powierzchnię obejmującą od 200 do 400 km².

W Polsce wilk należy do gatunków zwierząt ściśle chronionych, co oznacza, że nie wolno ich zabijać, okaleczać, chwycić, płoszyć lub niepokoić. Odstępstwa od tych zakazów wymagają uzyskania zezwolenia odpowiednio Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Jeśli wilk wyrządza szkody zabijając zwierzęta hodowlane, odpowiada za nie Skarb Państwa wypłacając odszkodowania. Wzór formularza wniosku o odszkodowanie za szkody wyrządzone przez wilki można znaleźć w [Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu](#).

W ostatnich latach odnotowano wzrost liczebności wilków na terenie całego kraju. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego w 2005 r. w Polsce liczebność wilków wynosiła 800 sztuk, w 2010 r. - 770 sztuk, w 2012 r. - 1050 sztuk, zaś w 2013 r. - już 1122 sztuki.

Wilki żywią się przede wszystkim mięsem, polują na duże zwierzęta kopytne (sarny, dziki, łosie oraz jelenie, a w niektórych rejonach także bobry). Jelenie są przez wilki preferowane ze względu na ich wielkość, są na tyle duże, że mogą zapewnić wystarczającą ilość pożywienia grupie złożonej z kilku osobników. Średnio dorosły wilk potrzebuje od 5 do 10 kg mięsa dziennie. Niewielki procent (2-3%) diety wilków stanowią zwierzęta hodowlane (owce, krowy, konie). Najwięcej przypadków zabijania przez wilki zwierząt hodowlanych ma miejsce w południowo-wschodniej części naszego kraju.

Wilki na obszarze swojego występowania (duże kompleksy leśne) narażone są na coraz częstsze kontakty z ludźmi, zwłaszcza w pobliżu dużych miast. Jednakże drapieżniki unikają obecności człowieka i nie stanowią zagrożenia dla ludzi, ponieważ wilk nie traktuje ludzi jako zdobycz. Nieliczne przypadki agresywnych zachowań tych zwierząt w odniesieniu do człowieka były spowodowane wściekłą lub reakcjami obronnymi wilków w przypadku ich osaczenia lub zagrożenia. W sytuacji bezpośredniego spotkania wilka w terenie należy zachować ostrożność i nie podejmować gwałtownych ruchów lub działań. Przy takim spotkaniu zarówno człowiek, jak i wilk są zaskoczeni. Wówczas najlepiej zachować spokój i poczekać, aż wilk się oddali. Z kolei, gdy spotkamy wilki żerujące na zdobyczy powinniśmy się wolno wycofać, aby zwierzęt nie niepokoić i nie stwarzać wrażenia, że jesteśmy dla nich konkurentem, chcąc pozbawić ich zdobyczy.